

JOE TODD-STANTON

MIŠEK JULIJAN

Prevedla Mateja Sužnik in Miha Sužnik

DOM

Joe Todd-Stanton: Mišek Julijan
Naslov izvirnika A Mouse Called Julian

Besedilo in ilustracije @ Joe Todd-Stanton, 2019

Prvič objavljeno v angleškem jeziku 2019 © Flying Eye Books,
Nobrow Ltd., 27 Westgate Street, London, E8 3RL

Za slovensko izdajo © 2019, Založba Zala v dogovoru z Nobrow Ltd.

Prevedla Mateja Sužnik in Miha Sužnik

Uredili Mateja Sužnik in Tina Mahkota

Jezikovni pregled Mateja Sužnik in Ivan Sužnik

Priprava za tisk Jure Preglau

Natisnjeno v Sloveniji.

Prvi natis, 500 izvodov

Založba Zala, Hlebce, 2019

Vse pravice pridržane.

www.zalozba-zala.si in facebook.com/zalozba.zala

Slikanico lahko naročite na: info@zalozba-zala.si ali na 040 208 391

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.111-93-32
087.5

TODD-Stanton, Joe

Mišek Julijan / Joe Todd-Stanton ; [prevedla Mateja
Sužnik in Miha Sužnik]. - 1. natis. - Hlebce : Zala, 2019

Prevod dela: A mouse called Julian
ISBN 978-961-6994-59-0
COBISS.SI-ID 300546560

JOE TODD-STANTON

MIŠEK JULIJAN

Založba
Zala

Julijan je od nekdanj živel sam, in tako mu je bilo najbolj všeč.

Vse živali na površju so ga hotele pojesti.

In vse živali pod zemljo so mu bile v napoto.

Zato se je vseh skrbno izogibal.

Vedel je, kako se izogniti zajcem, krtom in jazbecem.

Znal se je izmuzniti kmetici in njenemu psu.

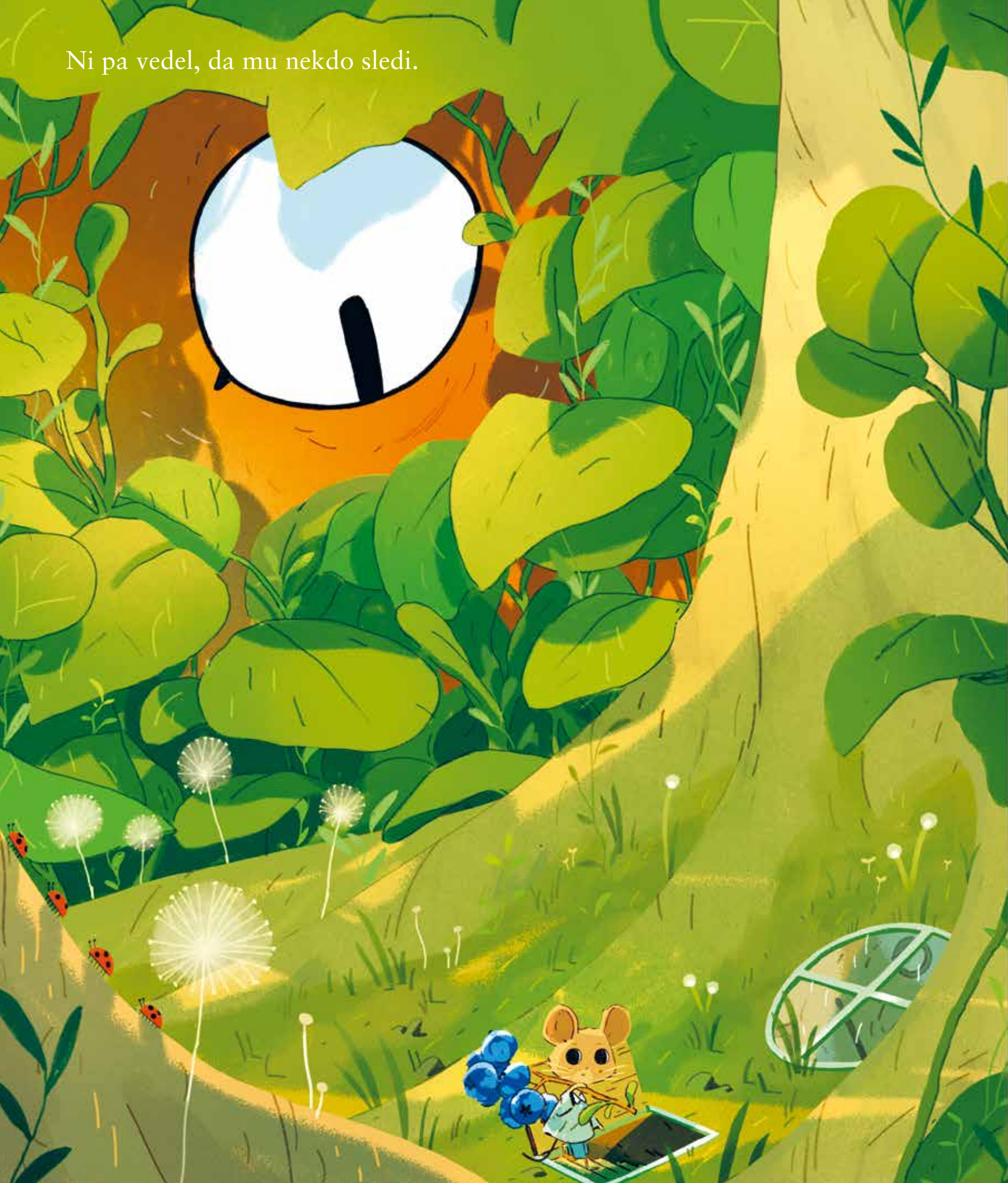

Vedel je, na katero vejo naj skoči, da pobegne lačnemu čuku ...

... in se varno vrne domov.

Ni pa vedel, da mu nekdo sledi.

Tiste noči se je lisica prikradla do njegove hiše
in se sila spretno in pretkano ...

... zrinila skozi Julijanovo okno.

Lisica je pokazala čekane ...

... zavijala in renčala ...

... ampak do Julijana ni mogla.

Lisica se je pošteno, in to res pošteno zataknila.

»Pardon, bi bili tako prijazni in mi pomagali ven?« je lisica vprašala miška.

»Da bi ti pomagal?« je zacvilil Julijan. »Pa saj si me ravno hotela požreti!«

»To pa že ne, sploh ne. Samo pokukala sem, da bi videla, ali si v redu,«
se je zlagala lisica.

»Sploh nisem v redu. V moji hiši tiči tvoja velika glava!« je rekel Julijan.

»Če mi pomagaš, ti obljubim, da ne boš več videl ne mene ne moje velike glave,« je prosjačila lisica.

Julijan v svoji hiši res ni hotel imeti lisice, zato se je odpravil na pomoč.

Lisico je vlekel za rep ...

... potiskal njen gobec ...

... jo vlekel za ušesa ...

.... ampak lisice ni niti malo premaknil.

Ko je napočil čas večerje, pa Julijan ni mogel gledati
lisičinih žalostnih, lačnih oči.

Zato je svojo večerjo delil z lisico in
klepetala in jedla sta še pozno v noč.

Lisica si je morala priznati, da je veliko prijetneje večerjati
z Julijanom, kot pa ga pojesti za večerjo.

In Julijan si je priznal, da imeti gosta, ni tako strašno.

Naslednji dan je Julijan skoval nov načrt ...

... in z nekaj truda ...

... je lisico izstrelilo na prostost.

»Hvala,« je rekla lisica in izginila nazaj v gozd.

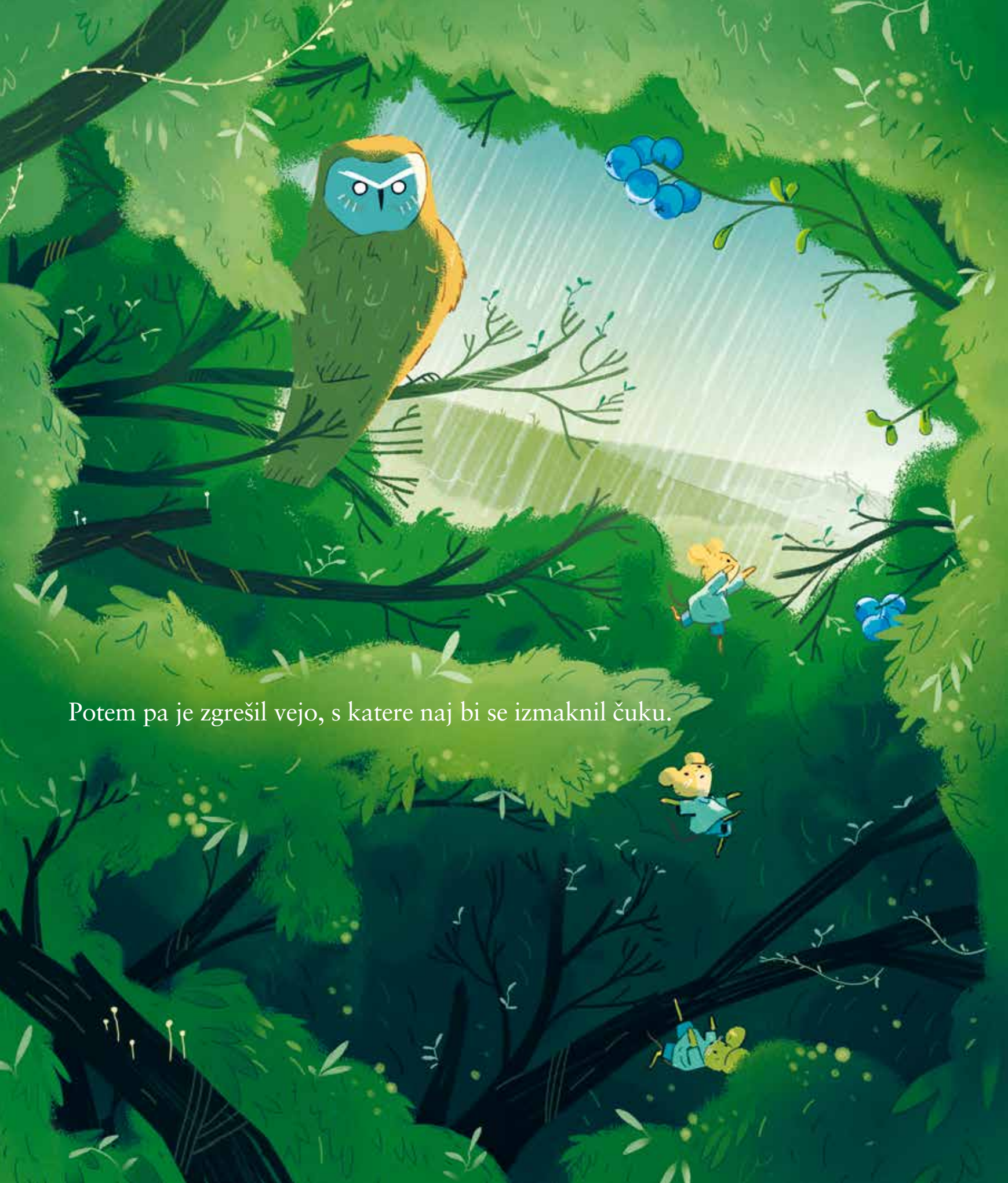
Julijan je spet ostal sam. Kot mu je bilo najbolj všeč.

Izognil se je zajcem, krtom in jazbecem.

Izmuznil se je kmetici in njenemu psu.

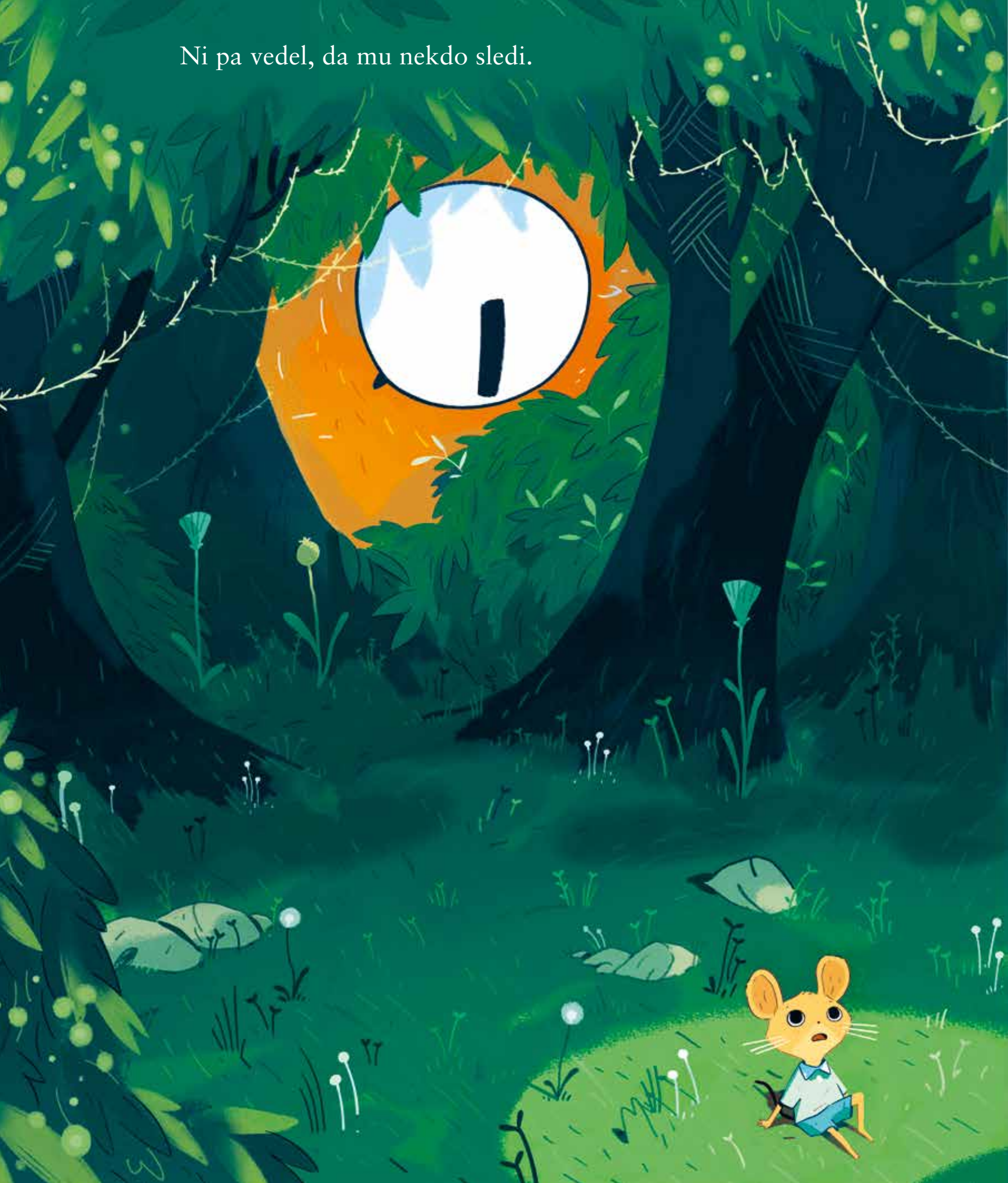

Potem pa je zgrešil vejo, s katere naj bi se izmaknil čuku.

Zdelo se je, da se Julijan tokrat ne bo varno vrnil domov.

Ni pa vedel, da mu nekdo sledi.

Lisica se je od sile spretno in pretkano priplazila ...

... in pograbila Julijana.

Čuk se je že hotel spustiti v boj ...

... pa si je premislil.

Lisica je malo postala, potem ...

... je razprla gobec.

»Zvaj sva si vot,« je izdabila lisica.
»Kaj praviš?« je vprašal premočeni Julijan.

Lisica je postavila Julijana na tla. »Zdaj sva si bot,« se je nasmehnila.
Lisica in Julijan sta se tudi od takrat najraje držala vsak zase ...

... kdaj pa kdaj pa je Julijan povabil prijateljico na večerjo.

∫ K O N E C ∫